

Aqqalu C. Jerimiassen
Atassut

EM 2021/14
18. november 2021

Udenrigspolitisk Redegørelse 2021.

(Naalakkersuisoq for Udenrigsanliggender og Energiområdet)

Pandemien har sat sine mærker i handelen og i den politiske prioriteringer i hele verden. Vi skal herhjemme indtil videre være lettet over at det endnu ikke har kostet menneskeliv, selvom det har ramt vores erhvervsliv hårdt. Alligevel har vi hver især ansvar for at have respekt for vores medmennesker og passe på. Vi håber på det bedste og at vi vil komme ud af det med vores helbred i god behold, og at vores økonomi ikke kollapser.

Vi skal også yde det bedste støtte til selvstændige erhvervsdrivende, for det er dem der er blevet ramt hårdest, og vi skal for alt i verden stoppe med at sætte forhindringer for dem. Vi skal også yde vores bedste for at opretholde turismebranchens eksistens, også for dem der markedsfører Grønland.

Den stigende opmærksomhed der er rettet mod Grønland giver forhåbninger om muligheder til fordel for os. For nyligt blev vi sågar næsten opkøbt. Heldigvis er vi en del af et velfungerende rigsfællesskab der er baseret på respekt og godt samarbejde. Vores rigsfæller ville heller ikke misbruge vores land og respekterer vores rettigheder og vi har vores egne ansvarsområder.

Hvis vi skal have gavn af de muligheder som den opmærksomhed vi får udefra, så skal vi tænke os godt om og være påpasselige med hvordan vi agerer udadtil. Vi skal tænke på vores miljø, vores fangst og fiskeri, vores levevis, vores store alkoholforbrug, stoppe misrøgt af børn, selvmordsforebyggelse, vores foranderlige råstofpolitik er ting som iagttages fra omverdenen. Disse er bla. Også tiltag vi skal have rettet op på når vi har intentioner om at søge samarbejdspartnere og handel med internationale aktører.

Det er samtidig også nødvendigt at føre en stabil regeringsførelse, og undgå at virke intimiderende overfor omverdenen og undgå lade som om man er en stormagt udadtil. Vi har store ambitioner som vi gerne vil opnå, derfor skal vi alligevel spille vores kort rigtigt og tage de nødvendige tiltag skridt for skridt. At råbe op er ikke en mål i sig selv, men de ting man gør, baner vejen.

Vi skal huske på at forhandlinger i de internationale fora skal være gennemtænkte. Det skal stå klart hvad det er Grønland vil få ud af diverse aftaler, især er det også vigtigt at vi helt nøjagtig ved hvad det er den anden part vil få ud af Grønland, og hvad intentionerne er, i stedet for bare at juble over interessen og springe med begge ben med det samme. Når man har ambitioner om at frigøre sig fra Danmark, kunne man risikere at binde sig til andre store lande, med tvivlsomme intentioner. Det skal vi passe på med. For alle lande der rækker hånden ud mod Grønland vil uden tvivl regne med at have store fordele af det.

I redegørelsen er man glade for den årlige beløb man modtager fra EU. Det er også meget godt. Jeg skal alligevel blot gentage dette, de som ønskede at træde ud af EF dengang, lovede guld og grønne

skove, og at alt ville blive billigere og at man ville kunne fiske i uendelige mængder. Vi ved alle sammen hvad realiteterne er i dag. Det viser blot hvad det kan ende med når man kun kigger indad i sådanne store beslutninger. Heldigvis lærer vi af vores fejl, altså hvis man tør at indrømme dem til at begynde med.

Fra Atassut er vi glade for at arbejdet med at oprette repræsentationer i andre lande er i fremgang. Især finder vi det nødvendigt i Beijing ang. muligheder for mere handel og kontakter. For vi er desværre alt for dårlige til at handle med vores varer. For selv lande med langt færre naturlige ressourcer klarer sig godt, fordi de er gode til at handle. Dét er vores vej. Vi kan ikke blive ved med at sige at andre lande misbruger vores ressourcer. Lad os vende det om! Det er os der simpelthen for dårlige til at sælge. Det er os selv der nærmest giver dem væk. Arbejdet slutter ikke når fisken landes, eller råstoffer brydes. Det er der det egentlige arbejde bør begynde. Det er derfor at vi bør være langt mere entusiastiske om at støtte de selvstændige erhvervsdrivende, i stedet for at begrænse dem unødvendigt.

Vi skal fortsat arbejde for at imødekomme menneskerettighederne. For der er langt vej endnu. Fra Atassut tror vi på at folk udvikler sig mere jo mere vi giver dem ansvar, i stedet for at man sørger for alt ovenfra, fra de offentlige. Vi skal arbejde for at folk ikke blot skal være tilskuere der venter på hjælp. Rettigheder forpligter også. Med mere ansvar følger mere frihed. Vi er også glade for og forhåbningsfulde for at arbejdet med hensyn til hårdere domme mod forbrydelser er i gang.

Vi siger gang på gang at vi grønlændere kan selv. Det er sandelig også på tide at vi rent faktisk gør det, i stedet for at bare råbe op om det.